

— Δὲν βαρύνεσαι ! . . . τὴν καϊμένη . . . γυναῖκα καὶ αὐτὴ ὅπως ἢ ἄλλες ! »

Ἐν Ἀθήναις, Αὐγούστος τοῦ 1895.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΞΕΝΗΤΕΙΑ

(SONNET)

Νορβέρτο Σένν*

ΕΚΕΙΝΟΣ 'ποῦ περνᾷ 'ς τὴν ξενιτεῖα
Τὴ νειότη του, τὴν ἀνθοστολισμένη,
"Αχ! 'μοιάζει μὲ κοιμητηριοῦ ἱτνά,
Ποῦ γέρνει τὰ κλωνιά της λυπημένη.

Θυμᾶται τὴν πατρίδα καὶ φωτιὰ
Μέσ' 'ς τὴν καρδιά του νοιώθει ὠργωμένη,
Καὶ βλέπει πάντα μὲ θολὴ ματιὰ
Τὸν κόσμον 'ποῦ ἀδιάφορα διαβαίνει.

Ὁ ξένος μὲ τὰ δάκρυα κυττάζει
Τοὺς ἄλλους νὰ γελοῖν, νὰ τραγουδοῦνε,
Κ' ἐκεῖνος ὀλομόναχος στενάζει

Μὰ 'σὰν συλλογισθῆ πῶς τὴν πατρίδα
Τὰ μάτια του μὴ μέρα θὲ νὰ 'δοῦνε,
Παρηγοριά του ἔχει τὴν ἐλπίδα . . .

Σήμερ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΕΡΜΠΙΝΗΣ